

hamit görele

resim sergisi, 27 kasım - 15 aralık 1990,
açılış kokteyli: 27 kasım salı, saat: 18.00

1894 - 1980

*pembe şemsiyeli kız,
1948, duralit üzerine
yağlıboya, 40x33 cm.*

SOYAK
SANAT GALERİSİ

Büyükdere Cad. 38 (Adabank-İs Bankası arası)
Mecidiyeköy-İSTANBUL Tel: 175 09 10-20

Akşam, 16 Mayıs 1946

BİR SERGİ

Zannederim on, on iki sene, hattâ belki de daha fazla oluyor. Hâdisesiz, sakin, mesud sulh günleri sırasında idi. Şimdiki gibi yeryüzünde on gazeteyi birden dolduracak kadar çok hâdiseler, facialar, açıklar, heyecanlı haberler yoktu. Hattâ gazete yazı işleri müdürlerinin - sabahleyin kalkınca ev kadınları gibi "yarın birinci sahifeye ne koymalı?.." diye arpacı kumrusu halinde düşündükleri günlerdi. İşte bu sıralarda - bilmem hatırlar mısınız? - İstanbul gazetelerinde birdenbire heyecanlı bir münakaşadır başladı. Bir André Loth münakaşası!..

Ressamlarımız iki taraflı olmuştu. Bir kısmı bu Avrupalı ressama, André Loth'a söylemediklerini bırakmışlardı. Dehşetli hücum ediyorlardı. "Sanatkâr değildir. Sadece acayip yaşıyan bir adamdır. İşte o kadar. Şarlatanın biri..." diyenler bile vardı.

Bir başka taraf ressamlar da André Loth'u dehşetli surette müdafaa ediyorlardı. Adeta bu resim münakaşası gazetelerimizde büyük, hareketli, hararetle bir bahis halinde uzuyordu.

İşte tam bu sırada André Loth'un en iyi talebesinden olarak tanılan ressam Hâmit ortaya atıldı. Ve hocasını yalın kılıçla müdafaa etti. Hâmit resimde mutlâka "Güzel-yeni"ye gitmek lüzumundan bahsetmiş eninde sonunda memlekette bunun tesirinin görüneceğini söylemişti.

Kendisi sözünde durdu. Aynı zamanda sanatkâr bize bu sefer, Beyoğlunda İsmail Oygur galerisindeki güzel ve zengin bir sergi açtı.

Hâmit hakikaten "Yarın ressamı" denilecek derecede, en yeni sanat telâkkilerine sahip fakat bununla beraber gayet babacan bir sanatkârdır. Onu meselâ küçük çocuğu kucağında, paketleri elinde, yetişmek için Kurtuluş tramvayına doğru koşarken görürsünüz. Ésasen bu artist insan hayatını evile sanatı arasında tamamen paylaşmaya tabi tutmuştur. Orada başka hiç bir zevkin yeri yoktur. Bu son sergisinin olgun ve dolgun muvaffakiyetinin bir sırrı da bu olacak.

Ahmet Rasim İstanbul'un bir çok yerlerini edebiyata sokmuştu. Hâmit de oturduğu Kurtuluş'u bir çok tablolarla resme sokmuştur. Sergide gözüme bir de portre ilişti. Öğrendim ki sanat mükâfatını koyan zengin zâtın resmi imiş. Gönül ne kadar ister ki, aynı tarzde hareket ettiği için bütün resim sergilerine böyle sıra sıra zenginlerimizin portreleri girsin!... Acaba o günleri görebilecek miyiz?..

HİKMET FERİDUN ES

Taha Toros Arşivi

* 0 0 1 5 9 5 4 5 0 0 1 3 *